

կնքուած են և օծուած՝ երկնքի Հօր որդիներ կոչուելով, ու աւագանի Սրբարանէն սորվելով, մշտամրմունջ այսպէս կ'աղօթեն. «Հայր մեր, որ յերկինս ես, սուրբ եղիցի անուն քո ի վերայ մեր»:

Օն ուրեմն, եթէ Հռոմի Պետրոսը կը ձայնէ Հայաստանի Թաղէոսին, և պաղատելով եկեղեցւոյ խաղաղութիւն և միութիւն կ'ուզէ, թող ուշքի գայ ուրեմն և նախ թող իր նորահնար տոմարին մէջէն ջնջէ իր արձանագրած անհանդուրժելի անունը, երկրորդ՝ թող իր եղբօրմէն Թաղէոսէն, բնաւ չխնդրէ անոր իրաւունքներուն բանալին:

Ահա՛ այս է միակ միջոցը խաղաղութեան և միութեան, որ անխզելի սիրով Հռոմը կը կապէ Հայաստանին և Պետրոսը Թաղէոսի հետ, մէկ խօսքով, Արևմուտքը՝ Արևելքին հետ: Ահա Տիեզերական ժողովին կատարումն ու վախճանը, որ առանց Հռոմ երթալու կը վերջանայ:

Այս բարեղէպ օրուան սրտի բոլոր գօրութեամբը ցանկացող, իբրև «Նոր Մեսիայի գալստեան»:

Մ. Վ. ԽՐԻՄԵԱՆ
Եպիսկոպոս Տարօնոյ

Առաջնորդարան Հայոց Կարնոյ
1869 Յունուար 18

ԱՊԵՐԱԽՏՈՒԹԻՒՆ

Ապերախտութիւն...

Դու՛ երախտիքի անխախտ թշնամի,

Դու՛ սատանայի սիրած յատկութիւն...

Գթութիւն հայցող խղճուկ հայեացքով

Շատերի գութն ես շարժում դէպի քեզ,

Որ նրանք գթան...

Բայց երբ գթում են,

Մտքով խորհում ես, փնտռել մէկ առիթ՝

Նրանցից իսկոյն վրէժդ առնել...

Քո «որդեգրած» յատկանիշներն են՝

Կեղծատրութիւնն ու խաբէութիւնը,

Կեղծ բարութիւնն ու անգթութիւնը,

Դրսից սիրտ շահող մեղմ բարութիւնը,

Ներսից՝ թրատող ատելութիւնը...

Անդարձ սրտերի դու «քաղաքացի»,

Ուրիշ տենչ չունես խայթելուց բացի...

ՄԻՇԱ ՍՎԱՐԵԱՆ